KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE
MAJ 1999

Budskab fra stavspræsidentskabet i Københavns Stav

FOTO: TD

Københavns stavspræsidentskab

På en rejse til England i november 1998 havde jeg tid til at sidde i flyet og meditere lidt. Mine tanker gik til Præsident Hinckleys udfordring den 14. juni 1996 om at fordoble vort medlemstal indenfor 5 år og til den målsætning, som fulgte med udfordringen. Mens jeg overvejede disse ting, følte jeg, at de mål, som vi arbejdede på, ikke ville føre til det ønskede resultat. Med disse overvejelser i tankerne kom helt andre mål til mig - mål til at højne åndeligheden.

Jeg tog disse mål med hjem til mine rådgivere, og senere bad vi højrådet om at give fire åndelige mål. Resultatet heraf blev præsenteret for stavsrådet i Københavns Stav samt for alle biskopper/grenspræsidenter torsdag den 7. januar 1999 og blev vedtaget som værende de mål, som alle i Københavns Stav vil arbejde på at højne i 1999.

Målene, som vi skal arbejde på, og som vil medføre, at vi når følgemålene:

A. At dele staven den 14. juni 2000

B. At fordoble vort medlemstal inden juni 2001

og at staven vil få større succes, er følgende fire åndelige mål:

1. Tro
2. Omvendelse
3. Kærlighed
4. Ydmyghed

Tro

Troen blandt de hellige skal vokse. "Men se, troen kommer ikke gennem tegn, men tegn følger dem, der tror. Ja, tegn kommer ved tro og ikke gennem menneskers vilje eller efter deres behag, men efter Guds vilje." (L&P 63:9-10 se også vers 11-12)

Mere tro vil medføre en større hellighed blandt medlemmerne og en større personlig åndelighed for hver enkelt af os. Vi vil gennem bøn samtale mere med Herren, som blandt andet vil betyde, at Åndens vejledning vil følge os i alt, hvad vi gør. Med Herrens råd og åndens vejledning vil vi have en forøget positiv påvirkningen af vore omgivelser, "så at tro må tiltage på jorden." (L&P 1:21)

Omvendelse

Kristus siger: "Men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre." (Lukas 22:32) Vi skal hver især arbejde på vores personlige omvendelse til Jesus Kristus. Dette er en livslang proces, men gennem omvendelsen lærer vi Herren bedre at kende, og vore frugter bliver bedre, så at vi ikke kan se på noget urent, uden at tage afstand fra det. Mere omvendelse vil medføre, at karret bliver renset indvendigt, og at vi får et personligt forhold til Frelseren. Herren har så lovet os: "Thi

se jeg, Gud, har lidt dette for alle, for at de, som vil omvende sig, ikke skal lide." (L&P 19:16)

Kærlighed
Større kærlighed til hinanden vil medføre bedre og mere hjemmelærerarbejde og besøgslærerindearbejde. De to største bud er, at du skal elske Herren, og du skal elske din næste. (se Matt. 22:34-40) Når vi gør dette, vil vi se flere til stede til møderne, og flere vil komme i templet. Gennem kærlighed vil vi påvirke ikke-medlemmer meget mere, og vi vil bedre kunne fastholde nye medlemmer. Som Kristus sagde: "Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden." (John. 13:34-35)

(Se også Peters første brev 4:8 og John. 15:9-14)

Ydmyghed
Større ydmyghed vil indbefatte, at vi hver især er mere lærevillige fra både Herren og ledererne. "Thi min Ånd er sendt til verden for, at oplyse de ydmyge og de angergivne og for at fordømme de ugudelige." (L&P 136:33) Mere ydmyghed vil medføre et forøget personlig studium, og en afprøvning af de principper vi har lært. For "søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift." (Matt. 6:33) Ydmyghed vil også skabe en større enighed blandt medlemmer og en større ærbødighed ved kirkens møder. Herren har så lovet os: "Thi se, jeg har en stor gave og velsignelse i beredskab, som skal udøses over dem, om de er trofaste og forbliver i ydmyghed for mig." (L&P 105:12)

"Og ingen kan hjælpe med i dette værk, der ikke er ydmyg og fuld af kærlighed, og har tro, håb og kærlighed og er mådeholden i alt det, som bliver ham betroet." (L&P 12:8) Vi må stå sammen om disse mål i både stav, wards og grene, og når disse mål vokser, vil kirken også vokse. (Se L&P 41:2-3 og L&P 43:8-11)

Fredericia Grens (Wards) Historie

I weekenden d. 23. - 24. januar 1999 var der wardskonference i Fredericia Ward.

I et halvt års tid forud for konferencen var nogle af wardets medlemmer gået i gang med den spændende opgave at søge at afdække historien for den første menighed i byen i 1851.

Efterhånden som dette arbejde på forskellig måde bar frugt, kom den tanke frem på et wardsrådsmøde, at det kunne være en rigtig god idé at sætte en kirkehistorisk udstilling op i forbindelse med wardskonferencen.

Det blev vedtaget, og søster Georgia Nielsen, der havde lagt mange kræfter i projektet, fik til opgave at uddelegere opgaverne blandt wardets medlemmer.

Kilderne
For en del år siden, havde et medlem i wardet fra Kirkens Historiske Afdeling i Salt Lake City rekvireret en mængde fotokopier af de første optegnelser fra grenen i 1851. I dag er det også muligt at skaffe mikrofilm af gamle og nyere optegnelser fra kirkens historiske og genealogiske afdelinger.

Udstilling i Fredericia

Kirkens tidsskrifter, Skandinaviens Stjernen, Den Danske Stjerne, Stjernen samt Morgenstjernen, der var et historisk-biografisk månedsskrift, som udkom i sidste halvdel af 1800-tallet, har også været nyttige kilder.

Tidsperioder
Efterhånden som projektet begyndte at modnes, fik vi alle en fornemmelse af, at vi burde nedfælde menighedens historie for hele den tid, der har været en gren eller et ward i området, og det vil sige igennem næsten 150 år.

Dette er specielt vigtigt for de sidste 20 - 25 år, for nu skal Kirkens menigheder ikke længere sende optegnelser og rapporter til Kirkens Historiske Afdeling!

Den udstilling, der blev bygget op ved wardskonferencen, kom til at omfatte tekst og billeder fra de næsten 150 år, Kirken har været organiseret i vort område.

Efter krigen blev de første medlemmer døbt i året 1949. Nogle af disse medlemmer er stadig aktive i menigheden, og de har mange oplysninger og billeder, som nu er blevet registreret og arkiveret for eftertiden.

Opdeling

Udstillingen blev naturligt opdelt i tidsperioder; men fra de sidste 50 år, hvor vi stadig har nogle gode "øjenvidner", blev der fokuseret på specielle områder som mødesteder i byen, byggeri, bryllupper, udsendte missionærer og organisationer. Her blev der stillet mange billeder til rådighed.

Fra kirkens første historie i Fredericia og omegn har vi kun de allerførste historiske optegnelser samt nogle få tegninger af de første missionærer i området.

De første menigheder

I det, der her i året 1999 er Fredericia Wards område, har der, så vidt som vi i dag har indblik i, igennem årene været organiserede menigheder af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i følgende byer og landsbyer: Fredericia, Vejle, Kolding, Middelfart, Haderslev, Grejs, Store Lihme, Herslev, Hvejsel og Stenderup.

Den første gren blev organiseret d. 5. oktober 1851 med 20 medlemmer i Grejs, der er et lille landsbysamfund, som ligger 7 km nord for Vejle.

Man kan undre sig over at Kirken kunne finde fodfæste i sådan en lille landsby.

Grunden var, at tre brødre, Christian, Johannes og Laurits Larsen, der stammede fra Grejs, i årene 1850-51 var blevet døbt i København.

I april 1851 rejste Johannes og Laurits Larsen hjem til Grejs. De ønskede at besøge deres forældre og øvrige slægtninge samt søge at prædike Evangeliet for dem. Samtidig brugte de deres håndværk som skræddere.

Forældrene, Lars Johansen og hustru, var dog tilbageholdne med at tage imod deres budskab på grund af den lokale præsts indflydelse.

I august samme år fulgte Christian Larsen, der var ældste i Kirken, efter, og han var i stand til at hjælpe sine forældre og andre til at modtage Evangeliet.

Med sin fars tilladelse arrangerede Christian Larsen d. 24. august kl. 2 om eftermiddagen et møde i hans hjem. Han talte i halvanden time, hvor han under Helligåndens vejledning forklarede Evangeliets første principper. Derefter lovede han at besvare de spørgsmål, der måtte være. Christian Larsens far, Lars Johansen, stod så frem, og med tårer i øjnene sagde han, at han troede, og han ønskede at blive døbt.

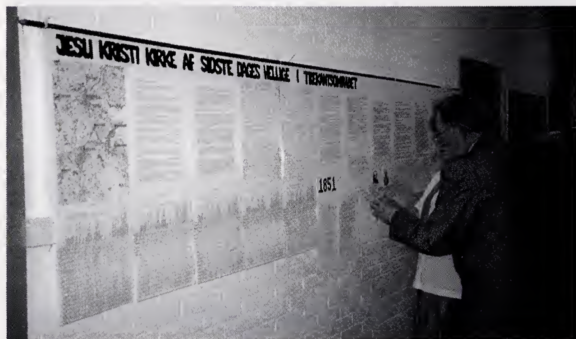
Christian Larsens mor og søster samt en gartner Beck, der også var tilstede, blev alle døbt samme dag.

Der kom vanskeligheder og forfølgelser fra præst og skolelærere, for grundlovens løfte om religionsfrihed var endnu ikke forstået og respekteret; men menigheden i Grejs voksede.

Ældste Christian Larsen og hans missionærkammerat, præst William An-

Udstilling i Fredericia

Udstilling i Fredericia

dersen, fortsatte ufortøvet arbejdet og blev kort tid efter også i stand til at organisere en gren i Store Lihme, der ligger 15 km vest for Vejle.

Fredericia

I juni måned 1851 var ældste Peter O. Hansen og præst William Andersen kommet til Fredericia fra København. Her besøgte de først Broder H.K. Bruun, der i København var blevet ordineret til præst, men nu arbejdede som opvarter på et hotel i Fredericia.

Den 7. juli 1851 var den første dåb i Fredericia. Det var en 35-årig murer ved navn Ebbe Jessen. Hans hustru Dorthe blev døbt den 27. august samme år og i september fik de to sønner velsignet i kirken.

Som næsten alle andre aktive familier i kirken på den tid emigrerede Ebbe Jessen med familie til Utah, og han kom nogle år senere til at arbejde på templet i Manti.

Fredericia Bys historie er anderledes end alle andre danske byers, idet den er blevet planlagt som en fæstning til forsvar af Jylland mod sydfra indtrængende hære.

For at lokke mange folk til at bosætte sig i byen gav kongen, Frederik 3., ved grundlæggelsen i 1650 byens indbyggere særlige privilegier i form af told- og skattefrihed i 50 år. Hertil kom også i 1682 ved Christian 5. religionsfrihed, hvilket var helt enestående i Europa på den tid.

Selv om der officielt var religionsfrihed i byen i kraft af ovennævnte privilegier samt ifølge den nye grundlov, mødte de første missionærer og medlemmer en del forfølgelser.

Ældste Peter O. Hansen rejste til Ålborg og derefter bestemte William Andersen, at der skulle holdes et møde i Fredericia den følgende søndag. Han fik Broder H.K. Bruun til at annoncere mødet på nogle sedler, som han uddelte i byen.

Søndag morgen kom William Andersen med sin bibel til mødestedet. Da trådte en mand frem og forbød ham at holde mødet. Manden sagde, at han ejede huset, og den mand, der havde givet tilladelsen til at holde mødet, var kun lejer.

William Andersen fortalte den forsamlede mængde, hvad der var hændt, men de ville ikke gå hver til sit og fulgte med til Broder Ebbe Jessens hus, der blev helt omringet af mennesker.

Et postbud opfordrede Broder William Andersen til at tale til mængden, men så indfandt politiet sig og fortalte ham, at de ikke kunne forsvare ham mod mængden, der havde ondt i sinde.

William Andersen tog derefter en håndfuld småskrifter og kastede dem ud over mængden.

Medens de samlede dem op, benyttede han lejligheden til at smutte ud gennem en bagdør.

Med hjælp fra en venligsindet smed skjulte han sig i et lille værelse ovenpå et klædeskab ved siden af en side flæsk. Der lå William Andersen i god behold, medens pøbelen søgte efter ham, og de truede med at rive huset ned, hvis ikke ejeren fortalte, hvor han var.

Til sidst fjernede voldsmændene sig dog, og William Andersen forlod også huset, efter at den flinke smed havde givet ham middagsmad.

Næste dag rejste han på venners opfordring til København, hvor han overværede generalkonferencen (for Skandinavien) i august 1851.

Men, missionærer og medlemmer fortsatte arbejdet i Fredericia, og d. 9. november 1851 blev Fredericia Gren organiseret.

Visioner

Dette år samt de kommende to år er jubilæumsår i Fredericia.

I 1999 fejres 150 året for "Udfaldet fra Fredericia" d. 6. juli 1849.

I 2000 fejres byens 350 år jubilæum.

Den 9. november 2001 er det 150 år siden Fredericia Gren blev organiseret.

Det ville være en herlig opgave i forbindelse med dette sidste jubilæum at bearbejde alt tilgængeligt kildemateriale og udgive en bog, der beskriver Fredericia Grens (Wards) historie.

Den kunne blive et magtfuldt redskab til at hjælpe byens borgere til at få kendskab til den genoprettede kirke.

Knud B. Andersen,
Samfunds- og informationsformidler i Fredericia Ward.

Udstilling i Fredericia

Præsident Hinckley indvier templet i Alaska

Det nordligste tempel i Kirken – templet i Anchorage i Alaska – blev indviet af præsident Gordon B. Hinckley på en kold og mørk vintermorgen den 9. januar 1999.

På trods af kulden og det korte dagslys, som er typisk for Anchorage i vintertiden, så overværede 6291 medlemmer de syv indvielsessessioner for Kirkens 54. fungerende tempel. Det nye tempel er det andet i rækken af mindre templer, som er blevet indviet, efter at programmet med bygning af mindre templer blev bekendtgjort af præsident Hinckley i oktober 1997. Det første tempel blev bygget i Monticello i Utah.

Medlemmerne i Alaska, som lever i et land, som er kendt for sin olieledning, sit guld, sine hundeslæde-væddeløb og sit strålende nordlys, har arbejdet og bedt for dette øjeblik. De har før dette tempel blev færdigbygget måttet rejse op til 3000 kilometer, enten til templet i Seattle i staten Washington eller templet i Alberta.

Mere end 1200 medlemmer overværede den første indvielsessession, og mange ventede i lange køer, før de trådte ind i stavscentret, som ligger umiddelbart ved siden af templet. Temperaturen faldt til minus 8 grader. Istappe på 240 centimeter hang ned fra kirkebygningens tagudhæng. Himlen var overskyet hele dagen, men alligevel var der en åndelig varme og en stille ærbødighed, som gennembrød den mørke morgen. 314 medlemmer fik sæde i templet ved det første indvielsesmøde, mens andre 923 så begivenhederne i stavscentret via et lukket tv-kredsløb.

Indvielsen blev indledt kl. 8 om morgenen med den ceremonielle hjørnestensnedlæggelse. Det sted, hvor hjørnestenen skulle anbringes på det sydøstlige hjørne af den grå og hvide granitbygning, var omsluttet af en lille tildækket og opvarmet midlertidig tilbygning, der kun gav plads til en håndfuld mennesker.

Da præsident Hinckley trådt ind i denne lille tilbygning, bød et kor fra Anchorage Alaska Stav, bestående af 21 stemmer, ham velkommen med salmen "Holy Temples on Mount Zion (Hymns, nr. 289).

Kirkens præsident blev på sin tur til Alaska ledsaget af sin hustru, Majorie; ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum og dennes hustru, Mary samt af ældste F. Melvin Hammond fra De Halvfjerds og dennes hustru, Bonnie. Ældste Hammond tjener som præsident for Det Nordvestlige Område i Nordamerika.

Da de sidste strofer af salmen lød, udbrød præsident Hinckley: "Hvor vidunderligt! Tusind tak." Han vendte sig derpå til hjørnestenen og sagde: "Jamen, lad os så gå i gang." Han samlede mureskeen, stak den ned i mørtlen og murede hjørnestenen til. "Hvordan ser det ud?" spurgte han.

Han indbød derefter andre, herunder ældste Hales og ældste Hammond samt medlemmer af det nye tempelpræsidentskab, til at påføre mørtel. Tre lokale Primary-børn, Amanda Bentley, Jeff Dee og Kyle Kirn stod lige ved siden af. Præsident Hinckley indbød dem til at træde frem og hjalp derefter hvert barn med murskeen. Da børnene var færdige, begyndte korets medlemmer. Og da præsident Hinckley og de øvrige trådte ind i templet til indvielsen, brød koret ud med hymnen "Let the Mountains Shout for Joy."

Der blev gennemført tre indvielsessessioner den 9. januar og yderligere fire den følgende dag.

Ældste Hammond sagde om indvielsen: "Jeg har deltaget i mange møder og en del indvielser af templer, men jeg har aldrig i højere grad oplevet en større kærlighed og varme og udgydelse af Helligånden over mennesker, end jeg gjorde ved disse indvielsesmøder. Medlemmerne var så glade og rørte. Der var tårer ved hvert møde. De var så taknemlige over at få et tempel. Og selv om dette er et lille tempel, så har jeg aldrig set noget smukkere tempel. Hver eneste evangelisk og præstedømmelig ordinanse kan modtages i dette smukke, lille tempel.

Det behøver ikke at være stort eller rummeligt".

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, 16. januar 1999.

FOTO: RAY HAFEN

Det nye tempel i Anchorage Alaska vil betjene ca. 18.000 medlemmer i Alaska.

Ældste Dallas N. Archibald bisat

Ældste Dallas N. Archibald fra De Halvfjerds, som var områdepræsident for Det Chilenske Område, druknede den 14. december 1998 ved en fiskeulykke i nærheden af Concepión i Chile. Ved hans begravelse, som blev afholdt den 28. december i Salt Lake City, deltog alle tre medlemmer af Det Første Præsidentskab, ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste Harold G. Hillam fra De Halvfjerds' Præsidium. Ældste Joe J. Christensen fra De Halvfjerds' Præsidium ledte begravelsen. Ældste Archibalds hustru, Linda R. Archibald og deres datter Teresa D. Archibald talte.

Præsident Gordon B. Hinckley sagde: "Der er ingen, som kan overskue konsekvenserne af det gode, som han har gjort. En dåb her, en belæring om sandheden der, som vil bære frugt i fremtidige generationer. "Præsident Hinckley fortsatte: "Han er borte. Ingen af os kan forstå hvorfor, men vi ved, at der er én, som ved hvorfor, og at der er et formål med alt dette. Ingen tror for et øjeblik, at et så betydningsfuldt liv kan slukkes og ikke få nogen evig betydning."

Præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, sagde: "Dallas Archibald var en mand, som ikke havde nogen huller i sin rustning, ingen forstillelse af sin sjæl eller nogen karakterbrist. Der var ikke plads hertil, for kærligheden dominerede i hans hjerte." Han fortsatte: "Vor himmelske Fader havde i Dallas Archibald en udvalgt tjener, som svarede: 'Her er jeg, send mig.' "

Præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, sagde: "Dallas Archibald var både retskaffen og yndet. Vi er alle chokeret over hans pludselige bortgang. Og vi sørger selvfølgelig. Men jeg ønsker at fremhæve det positive i hans liv. Vi mindes et liv i tjeneste." Han fortsatte: "Han har gjort meget og udøvet megen retfærdighed, især blandt latinske folk."

Ældste Archibald var født den 24. juli 1938 i Logan i Utah og blev en international forretningsmand. Han blev opretholdt til De Halvfjerds' Første Kvorum den 6. april 1996 efter fire års tjeneste i De Halvfjerds' Andet Kvorum. Ældste Archilbald tjente før sin opgave i Chile i Det Brasilianske Områdepræsidentskab. Ældste Archibald tjente som præsident for missionen i Sevilla i Spanien fra 1979 til 1982. Hans kaldelser i Kirken omfattede endvidere regionalrepræsentant, højrådsmedlem og biskop.

Medlemmernes kommunikation med Kirkens hovedsæde

Det Første Præsidentskab har udsendt følgende brev, dateret den 24. september 1998, der skulle læses op ved et nadvermøde:

"Sammen med velsignelserne ved et stadigt stigende medlemstal i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige udgør breve til Kirkens hovedsæde såvel som personlige anmodninger til generalautoriteter en næsten uoverstigelig opgave - hvilket gør det vanskeligt for Brødrene at varetage de pligter, som de alene har ansvaret for. Vi elsker denne Kirkes medlemmer og ønsker ikke, at nogen føler, at de mangler de nødvendige ressourcer. Imidlertid må alt ske med visdom og orden.

En af de store velsignelser, som medlemmer af denne verdensomspændende kirke nyder, er at have en biskop eller grenspræsident og en stavs-, missions- eller distriktspræsident, som er blevet indsat til at sørge for åndelig hjælp og vejledning til dem, der hører ind under deres forvaltning. Vi har stor tillid til disse ledere, som har det bedste udgangspunkt til at kunne hjælpe, og som medlemmerne bør henvende sig til. Vi tror, at både medlemmer og lokale ledere vil blive velsignet, når de beder sammen og rådfører sig med hinanden i et forsøg på at løse de spørgsmål, der bekymrer dem."

Ofre for orkanen Mitch får julegaver

Ved Det Første Præsidentskabs julehøjtidlighed den 6. december mindedes præsident Gordon B. Hinckley, hvordan en to-årig honduransk pige blev forældreløs, da hendes far døde under orkanen Mitch. "Jeg håber, at denne lille forældreløse pige får lidt slik, noget som er sødt og smager godt", sagde præsident Hinckley. "Jeg må sørge for, at det sker. Måske vil en lille smule være en god gave til dette lille barn i La Lima i Honduras."

Som resultat af præsident Hinckleys bemærkninger blev der sendt 18 tons slik og 15 tons legetøj og tøj til børnene i Honduras og Nicaragua.

De kirke-organiserede sendinger i løbet af december 1998 omfattede også materialer til skolerne, til rengøring samt bygge, engangsbleer samt andre nødforsyninger. Alt dette blev indsamlet og pakket i Kirkens humanitære center i Salt Lake City og kom som julegaver fra firmaer, offentlige institutioner, menigheder og stave i Kirken samt fra mange enkeltpersoner af forskellig religiøs baggrund.

"Det er vores håb, at dette vil nå ud til mange i nød," sagde ældste Garry R. Flake, som er direktør for Kirkens humanitære center. "Disse vidunderlige gaver, som er givet så gavmildt, er kommet fra mange grupper. Det kom som en umiddelbar reaktion på præsident Hinckleys bemærkninger."

Ældste William R. Bradford fra De Halvfjerds sagde om den fortsatte indsats for at hjælpe: "Vi tror ikke, at der findes noget område, hvor Kirkens medlemmer er blevet hårdt ramt, ikke er blevet hjulpet." Der er stadig frygt for opståen af sygdomme, især øjenbetændelse, fodsvamp og moskito-overført dandyfeber og malaria. Men mens der er mange helbredsproblemer blandt medlemmerne, er der ikke nogen alvorlige tilfælde, rapporterede en stavspræsident i Honduras.

FOTO: DON GRAYSTON, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF DESSERT NEWS

15 tons legetøj og tøj blev ved juletid sendt til børn i Centralamerika

Første spadestik til to nye templer i Mexico

Ældste Eran A. Call, præsident for Det Nordlige Område i Mexico, præsiderede over to første spadestiks-ceremonier i det nordlige Mexico. Ca. 930 medlemmer deltog i det første spadestik til templet i Tampico Tamaulipas den 28. november og ca. 1200 mennesker ved det første spadestik til templet i Hermosillo Sonora den 5. december.

"At have et tempel i nærheden vil åbne dørene til vækst, og når vi kommer der, vil vi modtage velsignelser, som vi end ikke kan begynde at forstå på dette tidspunkt," sagde ældste Call i Tampico." Mænd og kvinder vil vokse i styrke og kraft, så Satan vil have mindre magt over dem."

Ældste Call sagde i Hermosillo: "Et tempel er vigtig ø på vores rejse tilbage til vor himmelske Faders nærhed, så vi kan leve sammen med ham igen efter dette liv. Det værk, som udføres i templet, er evigt. Det er et kærlighedsarbejde."

Hermosillo er en by med 232.000 indbyggere i nærheden af Den Californiske Bugt. Når templet i Hermosillo står færdigt, vil det betjene ca. 9.000 medlemmer i to stave og fire distrikter. Tampico har ca. 212.000 indbyggere og ligger ved Den Mexicanske Bugt. Når templet i Tampico står færdigt, vil det betjene ca. 18.000 medlemmer i fire stave og tre distrikter. Mexico har i øjeblikket 8 templer, som enten er planlagte, fungerende eller under bygning. Templet i Mexico City blev indviet i 1983 og templet i Colonia Juárez blev indviet i marts 1999. Templer er også planlagt i Mérida, Monterrey, Ciudad Juárez og Villahermosa.

FOTO: VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF ÆLDSTE ERAN A. CALL

Kirkeledere tager det første spadestik til templet i Hermosillo Sonara i mexico

Brigham Young Universitetets rolle

Brigham Young Universitetet ligger i Provo, Utah, USA, men dette universitet, som ejes af Kirken, udstrækker sin indflydelse og gavnlige virkning over hele verden. Kirkens blade har for nylig, for at hjælpe Kirkens medlemmer med at forstå BYUs rolle i udbredelsen af evangeliet og i Kirkens vækst, talt med ældste Merrill J. Bateman fra De Halvfjerds, som er den første generalautoritet, der tjener som rektor for BYU.

Spørgsmål: Vil du fortælle om dine visioner for BYUs rolle?

Svar: Jeg tror, at Herren er interesseret i Brigham Young Universitetet, og at BYU er en integreret del af Kirken. Vi kender alle de skriftsteder, som viser den værdi, som Herren tillægger kundskab: "Guds herlighed er intelligens" (L&P 93:36). "Og om et menneske i dette liv ved flid og lydighed vinder mere kundskab og intelligens ... så vil fordelen i samme forhold være på hans side i det tilkommende liv" (L&P 130:19), "Det er umuligt for et menneske at blive frelst i uvidenhed" (L&P 131:6). Brigham Young Universitetet repræsenterer ikke alene en enestående mulighed for at studere evangeliet intenst, men også for at lære om verdslige emner i en atmosfære af tro.

Nogle måneder efter John Taylor blev præsident for Kirken, kom Zena Young

Ældste Merril J. Bateman fra De Halvfjerds, rektor for Brigham Young University

Williams til ham. Hun var datter af Brigham Young og dekan for kvinderne på Brigham Young Akademi, som var forløberen for BYU. Søster Williams gav udtryk for sin bekymring for akademiets økonomiske situation og fremtid. Præsident Taylor sagde som svar: "Jeg er blevet besøgt af din far. Han kom til mig i nattens stilhed klædt i lys og med et ansigt, der udstrålede kærlighed og tillid, og han fortalte mig noget, som var meget vigtigt og sagde bl.a. at (Brigham Young Akademiet) var accepteret i himlene og var en del af livets og frelsens store plan ... og at der var en strålende fremtid for det at forberede pagtens børn til deres fremtidige værk i Guds rige, og at Kristus selv ledte og drog omsorg for denne skole" (citeret i The Presidents of the Church, red. Leonard J. Arrrington, 1986, s. 109).

Spørgsmål: Hvordan velsigner dette universitet hele Kirken?

Svar: BYUs indflydelse rækker langt ud over de 29.000 indskrevne studerende, som studerer her hvert efterår og vinter. For det første er BYU for nylig begyndt med et forårs- og sommerprogram for besøgende studerende, hvor enhver med en kirkelig værdighedsanbefaling og en studentereksamen kan studere på BYU. De besøgende studerende kan drage fordel af den intensive BYU-erfaring, som strækker sig fra kurser og kirkemøder til aktiviteter på universitetsområdet samt sociale funktioner. Dette program blev indledt i sommeren 1998 og her deltog lidt over 1000 studerende, hvoraf 70% kom udefra, altså uden for Utah. Universitetet kan klare flere tusind studenter i studenterprogrammer for besøgende studerende i forårs- og sommersemestret.

Men endnu mere spændende er de muligheder, som internettet muliggør, til at udbrede BYUs SDH-holdning til seriøs studium. Den eksisterende indskrivning af studerende via internettet er blandt den største i USA med mere end 40.000 indskrivninger til klasser via fremsendelse og modtagelse af skrevne materialer via posten, Men internettet åbner en hel ny verden af elektronisk studium. Der findes i øjeblikket mere end 60 langdistance-klasser på universitets-, gymnasie- eller personlig udviklings-niveau, som er til rådighed online, og universitetet håber i løbet af de næste 3 år at kunne tilbyde 400 kurser on-line.

Efterhånden som antallet af internetbaserede kurser vokser, vil antallet af studerende verden over ligeledes vokse med et stort fald i omkostninger. Vi forventer, at antallet af indskrevne studenter på BYUs langdistance-kurser vil vokse stærkt, når de studerende bliver

FOTO: VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF MARK PHILBRICK, BYU

Brigham Young University er fra begyndelsen i 1875 med 29 studerende vokset til en meget kendt uddannelseinstitution med 29.000 studerende og et fakultet på 1500

klar over mulighederne. Kvaliteteten af det interaktive, multimedie materiale, som er til rådighed on-line, vil forbedres væsentligt med tiden og blive endnu mere effektivt i videregivelsen af kundskab og indlæringserfaring. Den første person, som indskrev sig til et BYU online kursus, var et kirkemedlem i Japan, hvilket viser den verdensomspændende rækkevidde, som en BYU-uddannelse kan have nu.

Når vi binder alle disse nye muligheder sammen, så har universitetet netop introduceret en bachelorgrad på 8 områder, herunder amerikanske studier, engelsk og amerikansk litteratur, slægtshistorie, familieliv, historie, psykologi, ledelse og skriftlig formulering. Tidligere studerende på BYU kan få anerkendelse for tidligere kurser, og alle bachelor-studerende på denne uddannelse kan tage kurser i forbindelse med opnåelsen af denne grad gennem selvstudium, BYUs Salt Lake Center, lokale højere læreanstalter og SDH religionsinstitutter, som såvel på BYUs aftenklasser på universitetsområdet i løbet af forårs- og sommersemestret, eller hvor der er plads på semestrene i løbet af efteråret og vinteren.

Præsident John Taylor har sagt: "I vil se den dag, hvor Zion vil være så langt foran den omgivne verden i alt, hvad der angår uddannelse af enhver form, som vi i dag er det i religiøse anliggender" (The Gospel Kingdom, red. G. Homer Durham ,1987, s. 275). Jeg tror, at BYU er langt fremme med at virkeliggøre denne vision. Jeg forudser den dag, hvor SDH-studerende vil være i stand til at fuldføre en universitetsgrad ved at tage en kombination af BYU-kurser over internettet og tilstede-kurser på et lokalt universitet. Pilotprojekter i Mexico og Brasilien er allerede ved at lægge grundlaget til denne mulighed.

Spørgsmål: Hvordan vil du beskrive BYUs indflydelse i verden?

Svar: Vi må for det første se på den positive indflydelse som kommer fra de 300.000 tidligere studerende på BYU, og som vi håber anvender evangeliets principper i deres familie, i deres erhverv og i deres samfund overalt i verden. Hvert år forlader ca. 8000 nye kandidater universitetet ikke alene rede til at bidrage til verden, men samtidig med større vidnesbyrd, og vi håber, at de vil være stærke medlemmer af Kirken, uanset hvor de drager hen.

BYUs fakultet har en meget stor indflydelse verden over gennem deres publikationer, forskning, opdagelser, opfindelser og indsats. De opnår lederstillingere i professionelle organisationer, og arbejder sammen med andre videnskabsmænd, deltager i fakultetsudvekslinger, er vært for uddannelsesmæssige, politiske ledere samt erhvervsledere på universitetets område. Universitetet bidrager med ledelse og støtte til seriøs forskning inden for hellige skrifter og historie. BYU er fx begyndt at fremstå som ledende i verden mht. at finde og bevare fordums tekster fra forskellige religiøse traditioner, herunder judaisme, islam og den syriske kristendom.

Universitetet ligger beslag på væsentlige ressourcer i Kirken, men fordelene i rigets vækst er umålige, lige fra at skabe trosbaseret udvikling indenfor forståelsen af hellig skrift, historie, kultur, videnskab samt andre områder, hvilket skaber kandidater, som er forberedt på enestående vis, og det åbner dørene på højeste niveau i regeringer, forretningslivet og uddannelsesverdenen og påvirker den enkelte på det personlige plan.

Initativer fra BYU har ofte været forrest i åbningen af positive relationer til andre nationer, både for Kirken og for USA. Talrige optrædende grupper fra BYU varmer hele tiden hjerterne og udbreder evangeliets budskaber overalt i verden, ikke blot gennem deres optræden, men også via massiv mediedækning. I sommeren 1998 besøgte jazzbandet Synthesis Rusland og Finland; Ballroom Dance Company optrådte i England og Skotland; Young Ambassadors optrådte i Sydafrika, Swaziland og Botswana; Living Legends i Canada; Chamber Orchestra spillede i Tjekkiet, Ungarn, Østrig, Polen og Ukraine og Folk Dance Ensemble optrådte i Indonesien,Thailand,VietnamogKina.Herudover deltog ca. 400 andre studerende i løbet af sidste år i studier i marken og udviklingsprojekter verden over.

Spørgsmål: Hvad vil du ellers gerne fortælle medlemmerne om BYU?

Svar: Jeg vil minde medlemmerne om, at selvom BYU anstrenger sig meget for at udvikle effektive måder at udbrede sin enestående uddannelsesmæssige muligheder, så forbliver Kirkens seminar- og institutprogrammer de vigtigste virkemidler til at tilvejebringe en åndelig dimension til de unge i deres uddannelse verden over.

Brigham Young Universitetet er en kraft til det gode, som alle medlemmer i verden kan være stolt over. At tilvejebringe et universitet i verdensklasse giver Kirken mange fordele og velsignelser. Bindeleddet mellem Kirken og universitet vil fortsat blive styrket og forædlet. Som John Taylor sagde: "Herren leder universitetets kurs."

FOTO: VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF MARK PHILBRICK, BYU

Ca. 8000 studerende får eksamen fra BYU hvert år.

Udtryk for vækst: Kirkens vækst i Nigeria

Kirkens 20-årige historie i Nigeria er fyldt med eksempler på tro hos de mange omvendte, som udgør det hele tiden voksende medlemsstal.

Antallet af nyomvendte i denne nation er vokset hurtigt i de sidste to årtier, efter den første gren, Aboh Gren, blev dannet den 20. november 1978, og vidnesbyrdet hos disse nyomvendte - afspejler ofte de store forandringer i deres liv.

Ældste David W. Eka, som er halvfjerdser-områdeautoritet og en pioner i Kirken i Nigeria, har udtrykt behovet for at forpligte sig over for Kirken. "Jeg råder alle til at stræbe efter at gøre så meget, som de kan, for at opbygge vor himmelske Faders rige," siger han. "Det er vores pligt at opbygge Kirken; det er vores pligt at øge vores indsats; det er vores pligt at holde fast i jernstangen. Vi må være ydmyge, Vi må gøre alt, hvad Herren ønsker, at vi skal gøre."

Virkningen af hans og andres eksempel på solidaritet afspejles i den slående udvikling: Nigeria har nu ca. 36.000 medlemmer i 9 stave. Området Afrika Vest blev dannet i august 1998 for at imødekomme denne vækst.

Præsident Gordon B. Hinckley besøgte Port Harcourt den 14.-15. februar 1998 under sin rejse i Afrika. Mens han var der, talte han til flere end 12.000 medlemmer ved en regionalkonference. Ved afslutningen af konferencen kunne man pludselig forstå, hvilken udvikling Kirken gennemgår i Nigeria. Efter afslutningsbønnen skyndte en gruppe drenge og unge mænd sig hen mod en vindeltrappe. De håbede at få et sidste glimt af præsident Hinckley, eller måske røre ved hans bil, eller som en kvinde sagde, "bare opleve, at hans skygge faldt på mig." Men i deres hast havde de ignoreret den anmodning, der havde lydt fra den kirkeleder, som ledte konferencen, om at forblive siddende for at give præsident Hinckley mulighed for at forlade bygningen

Ved foden af vindeltrappen stod der en dørvogter, som også var en ung mand, men med erfaring i Kirken. Han bad med en venlig stemme gruppen om at huske, hvor de var, følge reglerne og vise respekt for profeten. Mens han talte, blev gruppen mere stille, og ærbødigheden vendte tilbage.

Ligesom dørvogteren ved foden af vindeltrappen, så har lederne i Nigeria og andre steder et ansvar for at hjælpe de nyomvendte med at vokse i evangeliet. Blandt lederne med mest erfaring i Kirken i Nigeria er ældste Eka. Han blev døbt i 1979 og har tjent i mange lederstillinger, hjulpet missionærerne og missionspræsidenterne i begyndelsen og tjent som stavspræsident i 1988 og senere som regionalrepræsentant og som halvfjerdser-områdeautoritet.

Han hørte først om Kirken som ung mand i 1970 fra en onkel, som boede i Californien. Senere da unge Eka rejste til England for at studere, modtog han missionærlektionerne, men blev ikke døbt.

"Jeg følte, at det kun var et spil - hvor missionærerne sagde, at nogen andre havde mere myndighed end min elskede pastor. Min lokale præst i landsbyen havde døbt mig, da jeg var 11 år, på et tidspunkt hvor jeg troede, at han var den mest fuldkomne sjæl, som kunne handle i Herrens navn," siger ældste Eka.

Men da han forstod, at han ikke havde modtaget Helligånden ved sin dåb, overvejede han det igen og blev døbt som medlem af Kirken kort efter, at han vendte tilbage til Nigeria i 1979. Han blev hurtigt kaldet som leder i Kirken og måtte kæmpe med mange udfordringer.

At komme frem i det vestlige Afrika var et stort problem for missionærerne og Kirkens ledere. Vejene var meget dårlige. Og i regntiden var det umuligt for os at besøge visse områder. "Jeg husker, at vi en dag besøgte grenen i Ikot Iyo, og at vi sank ned i en stor vandpøl, som slugte bilen. Det var frygteligt. Vi var i stand til at skubbe bilen fri, men nåede

FOTO: JOHN L. HART, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Biskob Kalu Iche Kalu fra Port Hartcourt, Nigeria, sammen med sin hustru Oga Ogbonne Kalu og deres børn Karyl og Klara

frem til kirkebygningen totalt gennemblødt."

Et andet medlem fra Kirkens første tid i Nigeria er Lazarus Ogbuka Ikegbu fra Aba Central Ward, Aba Nigeria Stav. Bror Ikegbu, som tilhører en gruppe, som blev dannet i 1960'erne af et medlem, som var blevet døbt i USA. Han siger, at han før sin omvendelse var kæderyger, og at han ventede et år med at blive døbt, fordi han ønskede at være et stærkt medlem. Han siger også, at hans børn alene brugte mange timer som små børn med at gøre kirkebygningen ren.

Han tjente som rådgiver til præsident Eka, en mand, som bror Ikegbu siger, "der gjorde store mirakler for Kirken. Han er en stor og klog mand, en stor motivator. Jeg var meget nært knyttet til ham." Bror Ikepbu er lige nu højrådsmedlem med ansvar for de enlige medlemmer i Aba Stav.

Izibeloko Jack fra Borokiri Ward, Port Hartcourt Nigeria Stav, sluttede sig til Kirken i 1985. Da en ny kirkebygning blev bygget i nærheden af hendes hjem, besøgte hun det, følte Ånden og er lige siden vedblevet med at komme.

"Jeg har kendt megen sorg i mit liv," siger søster Jack, som mistede to sønner ved sygdom. "Evangeliet har hjulpet med at vide, hvordan jeg skal passe på mig selv. Uden det ville livet have været frygteligt."

Hun siger, at hun "forsøger at dele Jesu Kristi evangelium med andre på den måde, jeg lever. Jeg deler kærlighedens evangelium med mine naboer."

"Evangeliet har hjulpet kvinderne i Nigeria," siger hun. "Nogle af dem har meget lidt, men de har været i stand til at få deres eget vidnesbyrd og viden om Gud." Hun tilføjer, "at mange kvinder i Kirken i Nigeria arbejder hen mod større uafhængighed for at være med til at klare dagen og vejen i deres familier."

Felix Okwedy, som er stavspatriark i Port Harcourt Stav og medlem af Rumuomasi Ward, blev døbt i 1989 efter hele sit liv at have undersøgt andre retninger. "Det har været vidunderligt," siger han. "Jeg var virkelig i mørke, før jeg sluttede mig til Kirken.

Han siger, at efterhånden som medlemmerne får deres patriarkalske velsignelser, bliver de mere følsomme og mere modtagelige. "Når medlemmerne har fået deres patriarkalske velsignelse, smiler de og har en følelse af at have opnået noget. De stræber så vidt det er muligt for at opnå de velsignelser, som de er blevet lovet."

En nylig nyomvendt er Allswell Osini Muzan fra Diobu Ward, Port Harcourt Nigeria Stav, som blev døbt i 1995. Han har taget eksamen fra Columbia-universitets juridiske fakultet i New York og har været dekan på Rivers State University. Han er lærer i seniorklassen og lærte Kirken at kende efter at have lyttet til Tabernakelkoret som student i USA i 1960'erne og 1970'erne.

Han siger, at han fra sin far, i henhold til førstefødselsretten, arvede embedet som høvding i sine fædres landsby. "Kirkens forskrifter formede min indstilling," siger han. "Når det kommer til at bevare freden og opbygge de personlige relationer menneskene imellem, så underviser Kirken i tolerance."

Ældste David W. Eka sammenfattede medlemmernes mål i Nigeria, da han sagde: "Vi må vise Kristi karaktertræk, uanset hvad vores forhold er, og uanset hvad ikke-medlemmer mener. Vi må bevise for dem, at vi er et særligt folk, at vi er et kongeligt præstedømme og en hellig nation."

Artiklen er venligst stillet til rådighed af Church News, 19. december 1998.

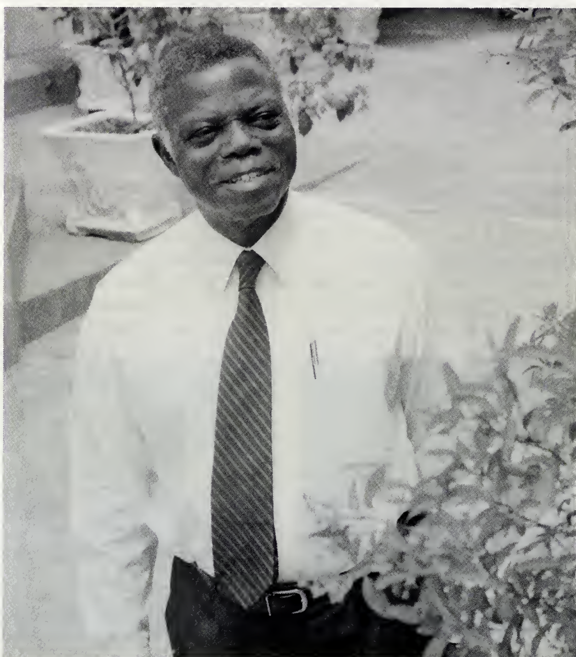

FOTO: JOHN L. HART, VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF *CHURCH NEWS*

Felix Okwedy, døbt i 1989, er nu stavspatriark

Præsidenter for missionærskolerne kaldet

Det Første Præsidentskab har kaldet nye præsidenter til fem missionærskoler verden over. De nye ledere og deres hustruer blev undervist på missionærskolen i Provo i tidsrummet 11.-15. januar 1999 og indledte deres to-årige tjeneste efter denne træning.

De nye præsidenter og deres hustruer har følgende opgaver: Colombia: Archie O. og Mary Ann Shanks Egbert; England: Norman N. og Kay Irene Moser White; Mexico: Richard L. og Denna Jean Phelps Millett; Filippinerne: L. Stephen og Annette Parkinson Nibley Richards samt Spanien: David K. og Sharon Louise Peterson Richards.

Archie O. Egbert, 67, har tjent som præsident for missionen i Vina del Mar i Chile og som områdeassistent, højrådsmedlem, biskop og lærer. Han har tjent som feltpræst i reserven i USAs hær og har været koordinator, national leder og områdeleder i Kirkens Uddannelsesystem. Han er født i Midvale, Utah, som søn af Archicbald og Christiana Nyman Egbert. Han giftede sig med Mary Ann Shanks, og sammen er de forældre til seks børn. De bor i Garden Heights Ward i Salt Lake Wilford Stav.

Søster Egbert har tjent som præsidentinde for Hjælpeforeningen i staven, som præsidentinde for wardets Primary, som misisonær og sammen med sin mand i Chile. Hun er født i Fort Riley, Kansas, som datter af Earl Clyde og Tressie Agnes Lemmons Shanks.

Richard L. Millett, 64, har tjent som præsident for missionen i Florida Ft. Lauderdale og San Juan missionen på Puerto Rico, som stavens præsident for Unge Mænd og som højrådsmedlem. Han har arbejdet som indkøbschef og ansvarlig for missionæraktiviteter på misisonærskolerne. Ældste Millett ejer Millett's Markets. Han er født i Mesa, Arizona som søn af William Howard og Lillian Mable Freestone Millett. Han giftede sig med Denna Jean Phelps, og sammen er de forældre til syv børn. De bor i Edgemont 4. Ward i Provo Utah Edgemont Stav.

Søster Millett har tjent om præsidentinde for Unge Piger, som stavens præsidentinde for Primary, som søndagsskolelærer, lærer i Hjælpeforeningen og Primary og tjent sammen med sin mand i Florida og Puerto Rico. Hun er født i Mesa, Arizona som datter af Wayne Ellsworth og Mary Zoe Hill Phelps.

David K. Richards, 67, har tjent som præsident for Bogotá missionen i Colombia, som højrådsmedlem, vejleder for Det Aronske Præstedømme, rådgiver i et grenspræsidentskab og som missionær i missionerne i Mexico og Centralamerika. Han har arbejdet som advokat, lærer og forretningsmand. Han er født i Salt Lake City som søn af Franklin Dewey og Helen Kearnes Richards. Han giftede sin med Sharon Louise Peterson, og sammen er de forældre til tre børn. De bor i East Millcreek 15. Ward, Salt Lake East Millcreek Stav.

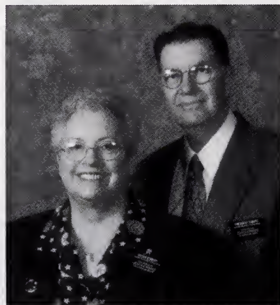
Søster Richards har tjent som præsidentinde for Unge Piger, som præsidentinde for Primary og sammen med sin mand i Colombia. Hun er født i Boise, Idaho, som datter af Willis S. og Blanche Elizabeth Austin Peterson.

L. Stephen Richards, 72, har tjent som præsident for Manila missionen i Filippinerne, som rådgiver til stavspræsidenten, grenspræsident, kvorumspræsident for ældsterne og præsident for Unge Mænd. Han har arbejdet som kirurg og som assisterende professor. Han er født i San Francisco, Californien, som søn af Lynn S. og Lucille Janette Covey Richards. Han giftede sig med Anette Parkinson Nibley, og sammen er de forældre til syv børn. De bor i Monument Park 15. Ward i Salt Lake Monument Park Stav.

Søster Richards har tjent som sundhedsmissionær, rådgiver til præsidentinden for Primary, som lærer i Hjælpeforeningen, som slægtshistorisk

Denna og H Richard L. Millett

Mary Ann og Archie O Egbert

Sharon og David K. Richards

L. Stephen og Anette Richards

specialist, leder for Unge Piger og sammen med sin mand i Filippinerne. Hun er født i Salt Lake City som datter af Preston og Ann Doney Parkinson Nibley.

Norman N. White, 68, har tjent som præsident for Sacramento missionen i Californien, som grenspræsident på missionærskolen, stavspræsident, højrådsmedlem, lærer i seniorklassen og som spejderleder. Han har arbejdet som viceleder af administrationen, leder af uddannelsen, som repræsentant i missionsmarken og som forretningsleder for missionærskolen i Provo samt som officer i USAs luftvåben. Han er født i Beaver, Utah, som søn af Burton Morgan og Della Mary Nelson White. Han giftede sig med Kay Irene Moser, og sammen er de forældre til syv børn. De bor i Edgemont 5. Ward, Provo Utah Edgemont Stav.

Søster White har tjent som præsidentinde for stavens Hjælpeforening, vejleder for Lambda Delta Sigma, præsidentinde for Unge Piger, som præsidentinde for Primary og sammen med sin mand i Californien. Hun er født i Turner Valley, Alberta, Canada, som datter af John Franklin og Alpha Lula Moore Moser.

Norman N. og Kay White

Portræt af: En japansk områdeautoritet

"Efter jeg i nogen tid var begyndt at komme i Kirken," sagde ældste Hitoshi Kashikura, som er halvfjerdser-områdeautoritet i det nordlige område i Asien, "lagde jeg mærke til, at der ikke var nogen blomster, som prydede forhøjningen om søndagen." Det fik ældste Kashikura til at lære sig ikebana som er blomsterbinding, en hobby som har givet ham stor glæde. Men det er Jesu Kristi evangelium, som har bragt størst trøst til hans hjerte.

Da Hitoshi studerede på universitetet i 1960, var han som ung fuld af mange foruroligende spørgsmål. Sammen med andre studerende var han urolig over forholdet mellem USA og Japan, han gik med flag og ledte gadedemonstrationer. På dette tidspunkt var han også begyndt at studere verdens politiske systemer og religioner. På et af sine daglige besøg på universitetsbiblioteket læste han om profeten Joseph Smith. Meget af det, som han læste, var negativt, men alligevel stod der, at Joseph Smith havde genoprettet Jesu Kristi fordums kirke. Med denne interesse vakt begyndte han at komme i kirken. "De vidnesbyrd og kærlige gerninger, som missionærerne udviste, ledte mig til et vidnesbyrd gennem Helligåndens vejledning", siger ældste Kashikura.

Efter at have tilsluttet sig Kirken søgte han at finde en hustru, som kunne hjælpe ham at opbygge Herrens rige. I 1964 giftede han sig med Tomoko Konda; parret har nu seks børn. Ældste Kashikura er direktør for design- og ingeniørafdelingen i et ingeniørfirma i Japan.

"Selv om det kun er en enkelt ting i troslivet," siger ældste Kashikura, "så har jeg i sandhed lært vigtigheden af altid at bede. Når man beder fra hjertet, styrker det det troende hjerte. Og når hjertet er fuldt af tro, vokser en dybere kærlighed frem. Når kærligheden vokser, forlener det os med evnen til at behandle vores næste med venlighed. Når vi beder uden ophør vil det føre til et bedre liv som medlem af Kirken."

Ny vejledning til Unge Pigers Kildemateriale

Kildemateriale til Unge Piger 1999 er for nylig blev udsendt til brug for Unge Pigers ledere og vejledere. Det forventes, at denne publikation vil komme en gang om året, lyder det fra Unge Pigers hovedpræsidentskab.

Dette kildemateriale er udarbejdet som et supplement til det nuværende kursushæfte for Unge Piger og indeholder et indeks over nylige artikler fra Kirkens blade og andre materialer, som kan benyttes til at opdatere og berige søndagens lektioner. Dette materiale indeholder et budskab fra Unge Pigers hovedpræsidentskab, information om det årlige møde på verdensplan for Unge Piger, eksempler på brug af kildematerialet, anbefalinger til forbedring af lærerens undervisning samt forslag til at fremhæve evangeliets principper.

"Vi er taknemlige over dette nye kildemateriale, som kan bruges til at opdatere kursushæfterne for Unge Piger," siger Unge Pigers præsidentinde Margaret D. Nadauld. "Det vil være en velkommen hjælp for lærerne, når de søger nylige artikler, citater og beretninger, som er godkendt af Kirken og som kan berige deres lektioner.

Kildemateriale til Unge Piger 1999 (99390 110) er blevet udsendt til enhederne overalt i Kirken. Yderligere eksemplarer kan omkostningsfrit bestilles gennem Kirkens distributionscentre.

Den italienske præsident hilser på Kirkens ledere

En af de mange døre, som blev åbnet af Tabernakelkorets koncert i Rom i Italien sidste sommer, var kontordøren til præsident Oscar Luigi Scalfaros kontor, Italiens præsident.

Et nyligt møde mellem Kirkens ledere og præsident Scalfaro blev arrangeret af Franco Messina, der er rådgiver for den italienske præsident, som overværede korets koncert og reception.

Ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Halvfjerds, præsident for det vestlige område i Europa, gav den italienske præsident en læderindbundet og dedikeret udgave af Mormons Bog og en porcelænsstatue af familien.

Sammen med ældste Uchtdorf deltog endvidere halvfjerdser-områdeautoritet, ældste Raimondo Castellani, præsident Leone J. Flosi fra missionen i Rom i Italien og Giuseppe Pasta, som er ledere Samfunds og Informationstjenesten i Italien.

Præsident Scalfaro har længe kendt til Kirken i Italien. I 1993 var han med til at sikre Kirken juridisk anerkendelse. Ved det nylige møde med ældste Uchtdorf, gentog præsident Scalfaro sin interesse for Kirkens støtte til familierne.

"Han udviste stor høflighed og forståelse for Kirkens vækst i sit land," sagde ældste Uchtdorf. Kirkens vækst i Italien har været stabil i de senere år med nu mere end 18.000 medlemmer i tre stave og fire missioner. Præsident Scalfaro gav udtryk for sin taknemlighed for Kirken og dens medlemmer i Italien og lovede sin støtte til Kirkens mål.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, 9. januar 1999.

FOTO: VENLIGST STILLET TIL RÅDIGHED AF PRÆSIDENT OSCAR LUIGI SCALFAROS KONTOR

Den italienske præsident Oscar Luigi Scalfaro, til højre, modtager en statue af familien fra ældste Dieter F. Uchtdorf, ældste Raimondo Castellani og præsident Leone J. Flosi

Yderligere ideer til fællestid, maj 1999

Følgende er yderligere ideer til Fællestiden, som lederne i Primary kan bruge sammen med Fællestid, der er trykt i maj 1999 i Liahona. Se "Følg mig" på side 2 og 3 i Lille Liahona i denne udgave for den lektion, vejledning og aktivitet, der passer til disse ideer.

1. Spørg børnene: Hvad kan vi gøre for at følge Jesu Kristi eksempel og lærdomme? Drøft hvad et eksempel er. Forbered sedler med følgende skriftsteder og sange: Dåb - Matthæus 3:13-17/ Dåb, (Børnenes sangbog, s. 54-55); studium af skriften - Lukas 2:46-47/Søg, tænk og bed, (Børnenes sangbog, s. 66); venlighed - Lukas 10:25-37/Venlighed begynder med mig,(Børnenes sangbog, s. 83); at ære sine forældre - Joh 19:25-27/Vores familie kan være sammen for evigt, (Salmer og sange, nr. 194); at undervise andre i evangeliet - Matthæus 5-7/ Jeg ønsker nu at være missionær, (Børnenes sangbog, s. 90); at holde befalingerne - Matthæus 7:21, 24-27/Den kloge mand og den ukloge mand, (Børnenes sangbog, s. 132); at bede - Matthæus 7:7-8/ Børn over hele verden, (Børnenes sangbog, s.4); at tjene andre - Matthæus 25:40/Jeg går med dig, (Børnenes sangbog, s. 78); at elske andre - Joh 13:34/ Elsker hverandre, (Børnenes sangbog, s. 78). Lad hver klasse tage en seddel fra den æske, som du har lagt sedlerne i, og lad dem læse skriftstedshenvisningen. Lad en repræsentant fra hver klasse fortælle om den begivenhed, som er beskrevet i deres skriftstedshenvisning. Lad en anden repræsentant fra hver klasse fortælle, hvad han eller hun ville gøre i en lignende situation, eller hvad Jesus ønsker, at han eller hun skal gøre. Lad derpå klassen begynde at nynne sangen, og lad alle børnene sammen synge "Jeg prøver at bli' som Jesus",(Børnenes sangbog, s. 40). Hjælp de mindre børn forstå, at vi ønsker at følge Frelserens eksempel. Se fodaftryks-aktiviteten i lektion 15 i kursushæftet Primary 2. Sæt billeder fra kirkebygningens bibliotek eller fra Evangelisk kunst op fra de begivenheder, som er angivet ovenfor, og anbring et par fodaftryk foran hvert billede. Tag

børnene hen til hvert billede, og fortæl dem hvad der sker, og spørg: Hvad kan vi gøre i dag? Syng derpå den sang, som er knyttet til det enkelte billede, mens barnet står i de tilhørende fodaftryk. Afslut ved et billede af Jesus Kristus og syng: "Jeg prøver at bli' som Jesus"

2. Forbered æsker med titlerne "Fredsskabere", "Venlighed," "Elsk og tjen." Fyld æskerne med sedler, der beskriver situationer, som er passende for jeres område og børnenes alder (se eksemplerne herefter). Forklar, at vi ikke kan gøre alt det, som Jesus gjorde, men at vi ligesom han, kan være venlige, være fredsskabere og elske og tjene hinanden. Lad et barn vælge en æske og derefter udvælge en situation, som barnet så læser. Spørg: Hvad ville du gøre? eller: Hvordan ville du ønske at blive behandlet, hvis dette skete for dig? Mulige situationer kunne være: Æsken med Fredsskabere: Du ser en film på fjernsynet, da din bror skifter kanal uden at spørge dig. Der kun et stykke slik tilbage, som du vil spise, når du er færdig med dine lektier, men da du skal til at tage det, snupper din søster slikket og spiser det. Du har et problem med matematik og laver en dum fejl. Din ven griner ad dig og sårer dine følelser. Æsken med Venlighed: En dreng, som har sagt noget grimt om dig, bliver sat i gruppe med dig. Du kender materialet, og det gør han ikke. Du planlægger en fest og inviterer alle fra din klasse, men der ingen som kender den nye elev, og du er ikke sikker på, at du har lyst til at invitere hende. En af dine klassekammerater går med briller, og de andre gør grin med hende og siger noget grimt om hende. Æsken med Elsk og tjen: På en aktivitetsdag for Primary ser du en lærer kæmpe med at få sit spædbarn og et andet barn ud af bilen og ind i bygningen. Din mor er ved at være klar med middagsmaden, men din lillesøster bliver ved med at spørge hende, om hun må gå ud og lege. Din ven er blevet opereret og kan ikke komme i skole i en hel måned. Han kan få besøg efter skole, men kun en ad gangen, og du plejer at lege med din andre venner på dette tidspunkt. Fortæl historien om den endelige eksamen i "Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte" af præsident James E. Faust, (Stjernen, juli 1998, s. 18). Syng "Frelseren bød" (Sange og salmer, nr. 62).

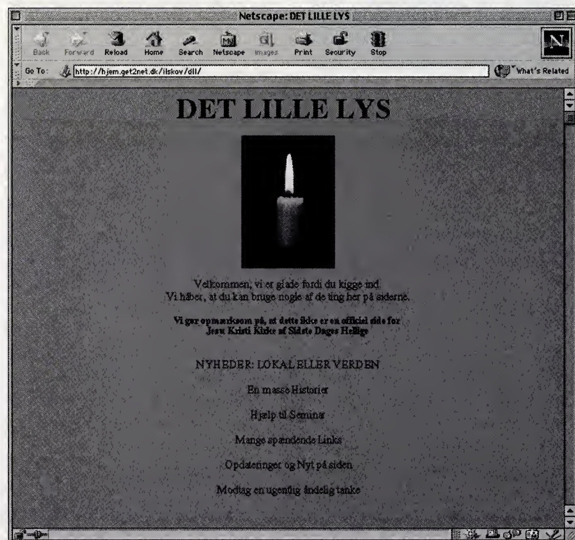
3. Fortæl børnene, at vi følger Kristi eksempel, når vi tjener andre. Fremskaf og vis børnebilleder af tre ledere i wardet eller grenen (biskoppen eller

grenspræsidenten, præsidentinden i Hjælpeforeningen, en trofast hjemmelærer osv.). Find ud af noget om dem og giv stikord, indtil børnene gætter, hvilken leder det drejer sig om. (Fx: Han hjælper os med at vælge dette rette. Vi betaler vores tiende til ham. Hun besøger de syge. Hun hjælper søstrene lære at tjene hinanden. Han hjælper os, når vores familie har et problem). Når navnet på lederen er blevet gættet, så lad vedkommende komme ind. Fortæl børnene, hvordan denne leder lærte at arbejde og at tjene andre, og hvornår og hvordan de lærte, at det var vigtigt at tjene Herren. (Hvis det er muligt, så lad beretningerne komme fra deres ungdom). Forklar, at disse ledere tjener vor himmelske Fader på samme måde, som de tjener os. De viser deres kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus og til medlemmerne i wardet eller grenen. Prøv i løbet af et minut at se, hvor mange måder børnene kan tænke på, at de kan tjene i hjemmet, skolen og kirken. Syng "Jeg prøver at bli' som Jesus", (Børnenes sangbog, s. 40).

4. Yderligere kildematerialer om at følge Jesus Kristus, se "Michael hjælper til" Lille Liahona, maj 1999, s. 4-5; "Før og efter", Lille Liahona, maj 1999, s. 8-9; "Undladelsessynder", Lille Liahona, maj 1999, s. 13; "Hvad forventer Jesus Kristus af mig?", november 1998, Børnestjernen, s. 14-16; "Hvad ønsker Jesus, at jeg gør?", Børnestjernen, september 1997, s. 8-9.

Det Lille Lys fejrer 1 års fødselsdag

Det Lille Lys' hjemmeside havde 1. april eksisteret i et år. Vi har i den tid arbejdet på at sprede Kristi budskab gennem historier, digte og citater. Det Lille Lys udbyder også verdens nyheder på dansk hver uge. Formålet for Det Lille Lys var, at knytte kirkens unge sammen igennem evangeliet. Vi har siden hen udvidet, så hjemmesiden henvender sig til alle medlemmer og virker som bindeled til omverdenen.

Ideen bag Det Lille Lys er dog mere end et år gammel. Ideen var at starte et ungdomsblad, som skulle udgives hver måned. Det blev dog hurtigt fejet af bordet af økonomiske årsager. Ideen blev ændret til, at man hver uge kunne modtage en E-mail med opbyggende ord, nyheder m.m. Igen opstod der problemer, og løsningen blev at lave en hjemmeside. Det er nu et år siden at denne hjemmeside officielt så dagens lys på Internettet. Ophavsmanden bag ideerne var Jacob Nordahl. Han førte ideerne frem til hjemmesiden, men valgte den 29. juni 1998 at trække sig af personlige årsager. Det Lille Lys styres nu af en redaktion bestående af: Lasse Ilskov, Marianne Donati; Sabine Iversen og Christian Larsen.

Vil du selv se, hvad Det Lille Lys er, er adressen:

http://hjem.get2net.dk/ilskov/dll

99985 110 EUROPE NORTH AREA (DANISH)